

Svar:

I forbindelse med besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 1 er fremsendt en af NEA udarbejdet oversigt over atomlovgivningen i England, Frankrig, Tyskland, U.S.A. og Sverige. I oversigtens afsnit „Sanctions“, hvortil iøvrigt henvises, er redegjort for de respektive bestemmelser for idømmelse af bøder og frihedsstraf ved overtrædelse af lovgivningen om nukleare anlæg og materialer og de forskrifter, cirkulærer o. lign., som måtte være udstedt med hjemmel i den lovgivning.

Der er naturligvis tale om et bredt spektrum af forsyndelser og en tilsvarende vid graduering af sanktioner; da den tilgrundliggende speciallovgivning er vanskeligt sammenlignelig, og da den iøvrigt bør ses i sammenhæng med den stedlige, almindelige straffelov, er en direkte sammenligning formentlig vanskelig at foretage.

Som eksempel skal her nævnes, at der ifølge den svenske atomlovgivning kan idømmes bøde eller op til 6 måneders fængsel i tilfælde, hvor bygning eller drift af en nuklear installation er påbegyndt uden den påkrævede tilladelse, medens personer, der ikke retter sig efter myndighedernes anvisning, eller som afgiver fejlagtige oplysninger til disse myndigheder, kan idømmes bøde eller fængselsstraf efter den pågældende myndigheds anmodning.

I henhold til den engelske atomlovgivning kan der idømmes bøder af meget varierende størrelse, og fængselsstraf kan gå op til 5 år.

Ved en betragtning af de tilsvarende bestemmelser i lovforslagets § 12 bør erindres, at myndighederne foruden disse sanktioner har adgang til at kalde tilladelsen tilbage i henhold til lovforslagets § 6. Også for dansk rets vedkommende kan der blive tale om at pålægge straf for forseelser, der henhører under den almindelige straffelov.

Spørgsmål 17.

Begrundelsen for forskellen mellem straffebestemmelserne i dette lovforslag og straffebestemmelserne i handelsministerens forslag til lov om elforsyning (F. 180) udbedes.

Svar:

Når strafferammen i F. 174 er væsentligt strengere end i F. 180, skyldes dette de specielle sikkerhedsmæssige forhold, som alene knytter sig til forslaget til lov om atomanlæg m. v. Overtrædelse af sikkerhedsforskrifter o. lign. kan være af alvorlig karakter, hvorfor forslaget til lov om atomanlæg ved forsætlig overtrædelse vil kunne hjemle en så alvorlig sanktion som fængsel i op til 2 år.

Som det også er fremhævet i handelsministerens besvarelse af spørgsmål 12 (jfr. udvalgets skrivelse af 30. april 1975, ad F. 180), er det kun de elforsyningsmæssige problemer med henblik på meddelelse af bevilling (eneretsbevilling), som behandles i forslaget til lov om elforsyning, og disse forhold kan ikke motivere en strengere strafferamme end angivet i forslagets § 14. Der er herved også taget hensyn til, at de stærkstrømsmæssige forhold reguleres i loven om elektriske stærkstrømsanlæg.

Spørgsmål 18:

Der udbedes oplysninger om størrelsen af det enrgiforbrug, der medgår ved opførelse af et atomkraftværk (udtrykt i kilo olie) sammenholdt med værkets årlige produktion i f.eks. de første fem år efter etableringen.

Svar:

Hvis man eksempelvis regner med en årsproduktion på 5.800 mill. kWh for et 1000 MW a-kraftværk, svarende til en gennemsnitlig udnyttelsesgrad på 65 pct. (et tal, som ligger på linie med de hidtil indvundne, endnu ret beskedne erfaringer med så store anlæg), vil et sådant atomkraftværk årligt erstatte forbruget af ca. 1,2 mill. tons olie.

Til anlægget af et atomkraftværk i nævnte størrelse vil medgå energi i form af procesvarme, drift af maskiner, transport af materialer m.m., som ikke kan opgøres med nøjagtighed. For et letvandsreaktoranlæg peger foretagne beregninger*) i retning af et tal på omkring 0,4 mill. tons olie-ækvivalent, hvis værkets første kerne beriges ved gas-

*) Jfr. P. Chapman: „The ins and outs of Nuclear Power“.
New Scientist 19. december 1974.